

- 3) Zarzut trzeci: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE — oczywiście błędna metoda obliczania wysokości rzekomej pomocy państwa

Skarżąca podnosi w tym zakresie, że Komisja nie przeprowadziła, zgodnie z własnym oświadczeniem, niezbędnego obliczenia salda kosztów zobowiązań emerytalnych rzeczywiście poniesionych przez skarżącą na rzecz urzędników, po odliczeniu rzekomych „nadwyżek” związanych z nietypowymi dla konkurencji świadczeniami socjalnymi w wysokości określonej dla regulowanych towarów, ze składkami na ubezpieczenie społeczne obciążającymi w normalnych warunkach rynkowych prywatnych uczestników rynku. Metoda obliczeń zastosowana przez Komisję nieuwzględnia przy tym w niedopuszczalny sposób wysokości rzeczywistych świadczeń socjalnych poniesionych przez skarżącą na rzecz urzędników w całości, z takim skutkiem, że dla obliczonej przez Komisję rzekomej pomocy państwa jest całkowicie pozbawione znaczenia, czy i w jakiej wysokości skarżąca odprowadziła świadczenia socjalne. Skarżąca podnosi ponadto, że rzekome „nadwyżki” świadczeń nie mogą zostać udokumentowane i w każdym wypadku nietypowe dla konkurencji koszty ubezpieczenia społecznego nie mogą znaleźć rzeczywistego pokrycia w wynikach.

- 4) Zarzut czwarty: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE — oczywiście błędna kwalifikacja rzekomego „subwencjonowania skośnego” sektora nieregulowanego przez sektor regulowany jako udzielenie pomocy państwa

W tym zakresie skarżąca podnosi w szczególności, że Komisja zaniechała analizy przedstawionego jej rachunku nadmiernej kompensacji i nie dokonała oceny, czy kompensacyjne świadczenia skarbu państwa w ogóle przekroczyły koszty podlegające kompensacji.

- 5) Zarzut piąty: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE — oczywiste błędy dotyczące zastosowania pułapu typowych dla konkurencji zobowiązań socjalnych

W tym zakresie skarżąca podnosi w szczególności, że dokonując obliczenia typowych dla konkurencji składek na ubezpieczenie społeczne opłacanych przez pracodawców Komisja uwzględniła w nich składki opłacane przez pracowników, mimo iż należy przypisać je majątkowi pracowników a nie składkom na ubezpieczenie społeczne opłacanym przez pracodawców oraz że Komisja przyjęła za punkt odniesienia (podwyższony) poziom uposażeń urzędników zamiast typowego dla konkurencji poziomu wynagrodzeń w przedsiębiorstwach sektora prywatnego. W przypadku korekty obydwu błędów rzekome udzielenie pomocy nie może zostać stwierdzone.

- 6) Zarzut szósty: naruszenie art. 296 ust. 2 TFUE — brak uzasadnienia

W końcu — zaskarżona decyzja nie została dostatecznie uzasadniona.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2011 r. — Guccio Gucci przeciwko OHIM — Chang Qing Qing (GUDDY)

(Sprawa T-389/11)

(2011/C 282/67)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Guccio Gucci SpA (Florencja, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Jacobacci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Chang Qing Qing (Florencja, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie R 143/2010-1 w zakresie w jakim oddalono w niej sprzeciw w odniesieniu do pozostałych towarów z klasy 9 i 14; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Chang Qing Qing

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GUDDY” dla różnych towarów z klas 9, 14, 18, i 25 — zgłoszenie do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 6799531

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „GUCCI” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 121988 dla towarów z klas 9, 14, 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów i częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza (i) nie zbadała uważnie dokumentów, które jej przedstawiono celem dojścia do właściwego wniosku w odniesieniu do większego charakteru odróżniającego znaku towarowego „GUCCI” oraz w odniesieniu do porównania rozpatrywanych znaków towarowych pod względem fonetycznym i następnie (ii) dokonała błędnej wykładni i niewłaściwie zastosowała art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE 9 Dz.U. L 83, s. 1)